

O té velké cestě vpřed

Samson

E

1. Nevím, jak je starý svět, já znám ho jen přes třicet let,

F#mi H E

kam míří, kam míří,

už tolik slibů slyšel jsem, a všechny odvál příští den

F#mi H E

jak chmýří, jak chmýří.

F#mi

H

R: Pán, který lžičkou cink', nám cestu nabíd' svůdnou,

C#mi

tak opojnou jak drink, tak nenáročnou, schůdnou,

A

C#mi

a kdo by nešel s ním, vždyť takový je člověk,

F#mi

F#7

H

rád vznáší se jak oblaka či dým.

2. Jako každá z mnoha cest, i tahle musí někam vést,

či spíš měla, či spíš měla,

vždyť šli jsme po ní tolik let, až déšť nás chytil cestou vpřed
a chladil čela, a chladil čela.

R: Pokud o tom vím, tak párkrát jsme si zašli,

trvalo to dýl, nežli jsme cestu našli,

a bylo by zlatý, kdyby to bylo hned,

dřív, nežli všichni ukážou nám paty.

3. Zas další pán už zacinkal a ukazuje někam dál

a všem se líbí, tak moc se líbí,

ať rozmyslí si každý sám: na to nemám a na to mám,

než něco slíbí, než něco slíbí.

R: Za ta léta vím, že život není kismet

a mozek že je tím, čím mělo by se myslet

a nenaletět hned, i když jsem přesvědčen,

že s každým dnem je o malinký kousek lepší svět.

4.=1.